

**בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כבוד השופט ד"ר י.מרזל**

1. חמידאת
2. חמידאת
3. חמידאת
4. חמידאת
5. חמידאת
6. חמידאת
7. חמידאת
8. חמידאת
9. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע.ר.
ע"י ב"כ עו"ד נועה דיאמונד ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל': 02-6283555, פקס: 02-6276317

העותרים

"נגד"

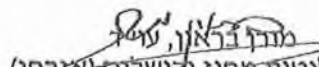
1. יו"ר ועדת ההשגה לזרים (מרחב ירושלים)
2. יועמ"ש רשות האוכלוסין וההגירה
3. ראש רשות האוכלוסין וההגירה
4. שר הפנים

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים – אזרחי
מרחב מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 02-5419555; פקס: 02-5419582

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים

בהמשך לפסק הדין מיום 18.9.14 שניתן בעתירה שבכותרת, מבקשת רשות האוכלוסין להודיע כי שר הפנים נתן החלטה חדשה בעניינו של העותר 2. מכתב המיידע על החלטה זו ונימוקה הועבר היום לב"כ העותרים ומצ"ב. בנסיבות אלה, המשיבים סבורים כי הבקשה התייגרה ודינה להימחק וזאת מבלי להיכנס לטענות נוספות הנוגעות לאפשרות להגיש בקשות ביזיון נגד המדינה, טענות, שדומה כי בנסיבות העניין, אין צורך להידרש אליהן.
כאמור, החלטת שר הפנים הובאה בפני ב"כ העותרים המבקשת שהות על מנת להגיב להודעה זו.

פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

9 בפברואר 2015

לכבוד
גבי הדיל חמידאת
באמצעות המוקד להגנת הפרט
פקס: 02-6276317

הנדון: בקשת אחמ"ש מס' 487/08 עבור מר חמידאת ת.ז.

הריני להודיעכם, כי בהתאם לפס"ד מיום 18.9.14 בעת"מ 57730-02-13, הנקשה נבחנה ע"י שר הפנים, אשר בהתאם לסמכות הכללית הנתונה לו במסגרת חוק הכניסה לישראל וחוק הזרואת השעה, מצא לנכון לטרב לבקשה בגין ניגוד אינטרסים נוכח אופי משרתו של הנדון ברש"פ, וכפי שיפורט להלן:

הבקשה לאיחוד משפחות סורבה ביום 5/12/11 ע"י מנכ"ל רשות האוכלוסין, על סמך מידע שמסר הנדון במסגרת שימוע שנערך לו ביום 20/6/10 ולפיו "מר חמידאת מועסק ברשות הפלסטינית כאחראי על תיק התרבות וההדרכה הפוליטית במנגנון, במסגרת תפקידו מר חמידאת אחראל על הדרכה והכוונת שוטרי הרשות הפלסטינית. מר חמידאת בין השנים 1992-1994 עבד באורינט האוסוועם הקמת הרשות הפלסטינית הועסק ע"י הרשות הפלסטינית. בנוסף, מר חמידאת בין השנים 1990-1991 ויצה מעצר מנהלי, ובין השנים 1991-1992 ריצה מעצר מנהלי נוסף. מחקירות המל"ל אשר התקבלו במשרד המשפחה עלה כי מאז נישואיהם בשנת 1990 ועד לאוגוסט 2004 התגוררה המשפחה בכפר בני נעים ושבאזור חברון מחוץ לתחום ירושלים, וכיום שוהים בני המשפחה בכפר עקב הנמצאות מעבר לגדר הביטחון.

בשימוע שנערך למר חמידאת טען כי מונה לתפקיד ממונה תחום התרבות ברש"פ ביום 1.4.10, אולם לא מטעם המשטרה. עוד טען מר חמידאת בשימוע כי הוא אחראי על ההכוונה הצדינית, וכי הוא משמש כמרצה. מבדיקת תלושי השכר שהמציא מר חמידאת עולה כי מר חמידאת מקבל את משכורתו מהרש"פ וכי הינו בדרגת "עקיד" (סגן אלוף). לאור האמור לעיל, בשל חשש לניגוד אינטרסים הוחלט לדחות את הבקשה.

על החלטת מנכ"ל רשות האוכלוסין לדחות את הבקשה לאיחוד משפחות הגיש הנדון השגה לוועדת השגה לזרים בירושלים, שמספרה 157/12. ביום 17.1.13 נדחתה ההשגה.

על החלטת יו"ר הוועדה הוגשה עתירה לביהמ"ש לעניינים מינהליים בירושלים, עת"מ 57730-02-13, במסגרתה נטען כי תפקידו של הנדון הוא אזרחי-חינוכי במהותו, הוא מעביר ונוכניות חינוכיות עבור המשטרה הפלסטינית, והוא אינו עוסק בפעילות צבאית או משטרתית.

מדינת ישראל
State Of Israel

במסגרת העתירה העביר הנדון את תוכן ההוצאות, מהן עלה כי תוכן ההוצאות נטוב על הכוונה מדינית לאומית למתגייסי משטרת הרשי"פ האחראית על אכיפת החוק. במסגרת הלימוד נלמדים בין היתר המסגרת החוקתית של הרשי"פ, עקרונות המשפט ומסגרת הארגון, היררכיה משפטית ברשי"פ, זכויות וחירויות בחוקה, זכויות וחובות של המתגייסים לכוחות הביטחון הפלסטינים איטורים וענישה וכו'.

בחודש מאי נמסר לבית המשפט לעניינים מנהליים כי עניינו של הנדון הובא להחלטת שר הפנים דאז, ועל פי החלטת השר, מסורבת בקשתו של הנדון למעמד בישראל מכוח נוחל איחוד משפחות, נוכח קיומו של ניגוד עניינים בין התפקיד הבכיר בו הוא משמש ברשות הפלסטינית – דרגה של עקיד – דרגה המקבילה לדרגת אלוף משנה במנגנוני הרשות הפלסטינית, עבורו הוא מקבל שכר באופן שוטף מהרשות, לבין המעמד כמבוקש בישראל.

ביום 18/9/14 ניתן פסק דין בעתירה הנ"ל ונקבע כי החלטות משרדנו – מבוקלות.

כאמור, לאור פסק הדין מיום 18.9.14 עניינו של הנדון נבחן פעם נוספת ונוכח הנתונים לעיל, לפיהם הנדון הוא עובד בכיר בדרגה של עקיד - אלי"מ במנגנוני הרשות; עיסוקו הוא גם בתחום של הכוונה פוליטית ולאומית והדרכת שוטרים ברשות הפלסטינית; הוא מקבל שכר באופן שוטף מהרשות הפלסטינית. בחינה של תכני הלימוד המועברים ע"י הנדון מלמדת כי בין היתר תוכן ההוצאות נטוב על הכוונה מדינית לאומית למתגייסי משטרת הרשי"פ האחראית על אכיפת החוק. תכני לימוד אלה כוללים גם את המסגרת החוקתית של הרשי"פ, עקרונות המשפט ומסגרת הארגון, היררכיה משפטית ברשי"פ, זכויות וחירויות בחוקה, זכויות וחובות של המתגייסים לכוחות הביטחון הפלסטינים איטורים וענישה וכו'.

נמצא, כי מתן היתרי לנדון לשהות בישראל, עלול לפגוע באינטרסים חשובים של מדינת ישראל, שכן הנדון מצוי בניגוד עניינים מובנה בין תפקידו ברשות הפלסטינית, וחובת הנאמנות שהוא חב לרשות הפלסטינית, מעסיקתו זה שנים ארוכות, לבין מחויבותו כלפי מדינת ישראל. זה הוא מבקש לחיות. שירות במשרה בכירה בגוף ציבורי פלסטיני, עשוי ללמד על חובת נאמנות גבוהה של המועסק לרשות הפלסטינית. משרדנו סבור כי אין זה מן הראוי ליתן לו היתר שהייה במדינת ישראל כחלק מהליך של איחוד משפחות, ולו לתקופה זמנית.

על פי החלכה הפטוקה שיקול דעתו של שר הפנים בהענקת רישיונות ישיבה הנדון רחב, ונובע מאופי הסמכות וריבונות המדינה להחליט מי יכנס בשעריה. במקרה הנדון אין מקום למתן היתר לני"ל.

מדינת ישראל
State Of Israel

מדובר בבקשה לאיחוד משפחות אשר מוגבלת כיום, מכוח הדין, להיתרי מת"ק בלבד. עמדת משרד הפנים היא כי אין להעניק לנדון כל מעמד חוקי בישראל (בין בהליך המזורג ובין מחוץ להליך) מה גם שכיום אין משמעות לאבחנה זו לאור הוראת השעה). החשש לניגוד אינטרסים הינו אותו חשש כי הנדון יהיה מצוי בניגוד אינטרסים בין שיינתן לו מעמד חוקי בישראל על דרך של היתרי מת"ק בתוך החליך, ובין מחוצה לו וזאת נוכח תפקידו. אף מתן היתרים זמניים אין בו כדי לאיין את החשש למגיעה באינטרסים חשובים של מדינת ישראל.

אל מול שיקול זה עמד לנגד עיני משרדנו השיקול שמבקש האשרה (המוזמן) נישא לתושבת קבע. דא עקא, לא ניתן להתחשב בשיקול זה בלבד, תוך התעלמות או אי מתן משקל של ממש לפגיעה הצפויה באינטרסים של מדינת ישראל והיבט הביטחוני הרחב, אם יורשה לשבת בה מי שמכהן בתפקיד בכיר במנגנוני הרשות הפלסטינית, שבינה לבין מדינת ישראל קיים קונפליקט בסיסי, בתחומים שונים.

כאמור, בבואנו לקבל החלטה נשקל האיזון בין זכותם של הנדון ואשתו לחיו משפחה, לבין פגיעה באינטרסים של מדינת ישראל.

בהקשר זה מן הראוי להתייחס להנמקת בית המשפט לעניינים מנהליים בעתירה.

בית המשפט קבע כי בסיס הסירוב לטענת ניגוד העניינים מושתת על הוראת סעיף 33 לחוק הוראת השעה (סעי' 10-11 לפסק הדין). נציין כי בנקודת הזמן הנוכחית לא קיימת התנגדות קונקרטיית של גורמי הביטחון. עם זאת, שר הפנים מוסמך לסרב בקשה לאיחוד משפחות, גם מן הטעם של ניגוד עניינים, על יסוד סמכותו הכללית הרחבה ומכוח עיקרון ריבונות המדינה. בית המשפט קבע שסוגיית "כפל נאמנויות" וניגודי אינטרסים אינה פשוטה. אכן כך. עם זאת, אין המדובר בהחלטות שכיחות ומכל מקום עניינים מסוג זה מועברים למתן החלטה של גורמים בכירים כגון מנכ"ל רשות האוכלוסין או שר הפנים, והם בלבד. יש בכך כדי ליתן ביטוי למורכבות הקיימת בנושא, מעבר לבחינת נסיבות כל עניין באופן פרטני. נזכיר כי הגם שהסוגיה מורכבת, בית המשפט העליון וכן בתי המשפט המחוזיים אישרו החלטות מסוג זה בפן העקרוני, פעם אחר פעם.

בית המשפט קובע כי מזה מספר שנים שוהה הנדון בישראל ונחת צווים שיפוטיים מבלי שהתבקש ביטול הצווים (סעי' 12). ככל הנראה, נכון היה לבקש ביטול צווים שיפוטיים זמניים שניתנו לנדון. עם זאת, בכבוד הראוי, נראה כי לעובדה זו אין משקל רב בנסיבות העניין. קיים הבדל בין מתן מעמד – גם אם זמני בחינתן חוק הוראת השעה – לבין שהייה ארעית בישראל מכוח צווים שיפוטיים. בנוסף, כאמור, אין בהקשרו של הנדון טענה לסיכון בטחוני קונקרטי. עם זאת, סוגיית ניגוד העניינים אינה מבוססת בהכרח על קיומו של

מדינת ישראל
State Of Israel

סיכון קונקרטי כזה. מרכז הכובד הוא בכך שבשעת מבחן, הנדון אשר מצוי ב"כפל נאמנויות" – כך טביר מאוד להניח - יעדיף את הרשות מעסיקתו, משלמות משכורתו, על פני מדינת ישראל. ושוב, המדובר בעובד בכיר ברשי"פ.

בית המשפט מפנה לשונות בין פסיקות בתי המשפט בסוגיית ניגוד העניינים בין עניינו של הנדון (סעי' 13). בהקשר זה יש לציין כי בבג"ץ 3373/96 בעניין זעאתרוח, טענת ניגוד העניינים נסבה על פעילות המוזמן במנגנוני הביטחון הפלסטינים. בבג"ץ 2898/97 בעניין עטיה, ניגוד העניינים נסוב על היות המוזמן סגן יושב ראש הסהר האדום הפלסטיני, ומכהן על ונקן מנכ"ל במשרד הבריאות הפלסטיני. בעת"מ 251/07 בעניין חמאד, טענת ניגוד העניינים התבטסה על היותו של המוזמן בכיר ברשות המכס של הרשי"פ. בעת"מ 326/04 בעניין אלראזם, ניגוד העניינים היה מבוסס על עבודתו של המוזמן ברשויות מס ההכנסה ברשות. בכל אותם מקרים לא מצאו לנכון בתי המשפט להתערב בהחלטותיו של שר הפנים. הגם שקיימת שונות בין המקרים, הרי שפעמים לא מעטות אישרן בתי המשפט דחייה על יסוד ניגוד עניינים, גם כאשר המוזמן לא הועסק ברשויות הביטחון הפלסטיניות.

אין משרדנו רואה בעובדה כי באותם מקרים דובר בבקשה לאיחוד משפחות כדי לשמש אבחנה מספקת בנסיבות העניין המצדיקה חריגה מההלכה הפסוקה. מצב של ניגוד עניינים הוא מטבעו "סטאטי". כלומר, כל עוד הנדון מועסק בתפקידו הבכיר ברשי"פ, מתקיים דה-פקטו ניגוד עניינים. איננו רואים מקום לאבחן בין מתן מעמד קבע לבין מתן מעמד זמני בסיטואציה של ניגוד עניינים ככלל ובנסיבות העניין בפרט. גם העובדה שבשל חוק הוראת השעה הנדון יכול לקבל בעת הנוכחית היתר מת"ק בלבד, אין בה כדי לשנות את התמונה.

קיים קושי מהותי בכך ששר הפנים מתבקש לאשר בקשה, חרף ניגוד עניינים מובנה כאמור העלול להביא לפגיעה באינטרסים חיוניים של המדינה, בחסות מצב בו חוק שתכליתו ביטחונית מאפשר לכל חיותר מתן היתר שהייה זמני.

בית המשפט מפנה להסברים שהובאו מטעם הנדון בנוגע להיקף משרתו ותפקידו האזרחי-אקדמי, לשיטתו, ברשי"פ. כן מפנה בית המשפט לצורך בביצוע איזון בשים לב לזכות לחיי משפחה (סעי' 15-16). ראשית, אף בהינתן ההסברים של הנדון באשר לאופי תפקידו, נמצא כי המדובר במי שנושא תפקיד בכיר ברשי"פ, העוסק גם בהדרכת של מגויסים למשטרה הפלסטינית. מעבר לדרגתו של הנדון ושכר, נמצא כי פעילותו ברשות מקימה חשש מהותי ומוגבר לניגוד עניינים. שנית, כאמור, הזכות לחיי משפחה עומדת בהחלט לנגד עינינו. המזמינה היא בעלת מעמד קבע בישראל ולבני הזוג 6 ילדים. הקושי של המשפחה בעניין זה מובן. עם זאת, ההחלטה אינה בהכרח גוזרת על המשפחה פרידה מהאב. אין הכרח כי הזכות לחיי משפחה תמומש בישראל

מדינת ישראל
State Of Israel

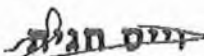
דווקא. קיימת אפשרות למעבר של המשפחה להתגורר בשטחי הרשי"פ כפי שעשתה בעבר. אל מול כל זאת, יש להדגיש כי ניגוד העניינים המהותי בו מצוי הנדון, גובר בנסיבות העניין על הזכות לחיי משפחה.

יצוין כי עיון בחומר הקיים מלמד כי בראיון טען הנדון כי הוא מחזיק בנכסו מקרקעין בשטח הרשות. עוד ראוי לציין כי כיום שוהים בני המשפחה בכפר עקב הנמצאת מעבר לגדר המיטחון.

בית המשפט קובע שיש לדון גם בסוגיית המידתיות בהינתן טענת הנדון כי כל שמבקש כיום הוא לשהות כדין בישראל ולא מעבר לכך (טעי' 16). במידה רבה, כלל האמור לעיל מהווה מענה גם בסוגיה הנדונה. בהינתן ניגוד העניינים בו מצוי הנדון, והעובדה שהלכה למעשה – בכל כותרת שבה כתיר את בקשתו הנוכחית – הוא מבקש לשהות בישראל דרך קבע (כלומר, אולי לא כ"תושב קבע" כהגדרתו בחוק הכניסה לישראל אך דה-פקטו לשהות בישראל דרך קבע). לטענות הנדון הנוגעות לאפשרות ב"צמצום האשרה" לא ניתן להסכים. החלטה של משרד הפנים בעניין אישור בקשת אחמ"ש – בין בסיטואציה שניתן להעניק בה רישיון ישיבה מסוג 1/ב בשלב הראשוני (למי שחוק הוראת השעה לא חל עליו), בין אם בסיטואציה שהאישור הראשוני מהותו מתן היתר מת"ק – היא החלטה נורמטיבית. המדובר בחלטה שאומרת שמשרד הפנים סבור כי הבקשה עומדת בתנאי נוהל איחוד משפחות וכי יש להמשיך ולבחון את הבקשה במסגרתו של הליך מדורג. יש קושי מהותי בטיעון לפיו גם כאשר נמצא כי יש לטרום בקשה לאיחוד משפחות מטעם מהותי וענייני, החלטה זו אינה מידתית שכן לא נדונה האפשרות ל"צמצום האשרה". בכל הכבוד, כאשר נמצא כי אדם המבקש מעמד בישראל, לשהות בישראל, לקיים חיי משפחה בישראל, מצוי בניגוד עניינים בשל תפקידו אותו הוא נושא ביישות או מדינה זרה, אין מקום ל"צמצום את האשרה" אך בשל עקרון המידתיות, כאשר נמצא שנקודת האיזון בין הזכות לחיי משפחה ובין דחיית הבקשה מטעם של ניגוד עניינים, נוטה לזה האחרון. כך גם במקרה דנן.

בנסיבות העניין, נוכח אופי משרתו של הנדון ברשי"פ, הוחלט לטרום את הבקשה בשל ניגוד אינטרסים. על החלטה זו באפשרותכם להגיש ערר לביה"ד לעררים בירושלים מכוח סעיף 13 כד לחוק הכניסה לישראל תשי"ב 1952.

בברכה,

זנהלת לשכה